

Arkivsaknr 20/10588-2
Saksbehandler Vibeke Sivertsen

Saksgang
Kommunestyret

Møtedato
17.06.2020

Interpellasjon - Å leve sammen hele livet

Innstilling til vedtak:

Saken legges frem uten innstilling til vedtak.

Gunnar Wilhelmsen
Ordfører

Hva saken gjelder

Interpellasjon til kommunestyremøte 17.06.20 fra kommunestyrerepresentant Anna Amdal Fyhn (H).

Saksutredning

Interpellasjon fra Anna Amdal Fyhn (H):

Å leve sammen hele livet!

Gjennom avisa Nordlys er vi i løpet av siste uke blitt gjort oppmerksom på at et ektepar i vår kommune, som har levd sammen i 67 år, er blitt adskilt på grunn av at de har forskjellige omsorgsbehov. Den ene er tildelt sykehjemsplass, mens den andre er tildelt omsorgsbolig i relativ stor avstand fra sykehjemmet hvor ektefellen nå bor. De ønsker å leve resten av sine leveår sammen. De er henholdsvis 97 og 92 år gamle.

Tromsø kommune har vedtatt en samboer garanti som gjelder for å bo på sykehjem, hvilket også er sentrale helsemyndigheters vedtak.

Oppslaget i avisa Nordlys er likevel rystende og hjerteskjærende lesning. Tromsø kommune har riktignok tilbudt ekteparet plass på et to-sengs rom på Mortensnes sykehjem. Dette er et tilbud den ene ektefellen ikke kan akseptere på grunn av sin ektefelle store omsorgsbehov gjennom store deler av døgnet, og som vil oppleves lite tilfredsstillende, og ikke minst påvirke livskvaliteten til vedkommende. Ektefellen har søkt på omsorgsbolig på Mortensnes omsorgssenter for å kunne bo nærmere sin ektefelle, slik at det blir enklere for vedkommende å kunne foreta besøk til sin kjære, som vedkommende har levd sammen med i 67 år, men som nå er alvorlig syk. Søknaden er avslått fra Tromsø kommune, med den begrunnelse, som fremkommer i avisartikkelen med at vedkommende ikke er så avhengig av hjelp, og at vedkommende derfor ikke kvalifiserer for omsorgsbolig, hvilket vedkommende allerede er innvilget, og flyttet inn i oktober 2019. Skjønn det den som kan!

En annen begrunnelse er at det ikke er ledig omsorgsbolig på Mortensnes. Akkurat dette skjønner interpellanten. Jeg ber imidlertid om at svaret på denne interpellasjonen ikke kun omhandler kommunens mangel på omsorgsboliger! Det er vel kjent for kommunestyret, og sikkert for de fleste innbyggere i kommunen. Dette handler om hvordan kommunen behandler sine innbyggere som er helt avhengig av hjelp fra helse- og omsorgstjenesten, og hvilken fleksibilitet som er rådende i de faglige vurderinger som alltid må foretas.

Det er likevel grunn til å minne om at da Mortensnes omsorgssenter ble planlagt bygget var et viktig poeng at det skulle være henholdsvis sykehjem og omsorgsboliger under samme tak for å kunne møte akkurat slike situasjoner som denne saken beskriver. Hensikten var at ektefeller skulle få best mulig utgangspunkt for leve livet sammen, om det var et ønske fra disse.

Samboer garantien utfordrer denne problemstillingen. Jeg mener at kommunen må så langt som mulig være fleksibel. Det må være mulig å foreta faglige vurderinger som oppleves som rimelig rettferdig for ektefeller som ønsker det, uten at de må dele rom på et sykehjem. Livssituasjonen endrer seg, og fleksibilitet når det gjelder de faglige vurderinger bør også ta dette i betraktning.

Ordfører; Jeg forsøker bare å forstå dette, og jeg tror jeg har mange med meg. Så derfor er mine spørsmål følgende;

Er den situasjonen, som det er gitt en grundig redegjørelse for i Nordlys, akseptabel sett fra din side?

Er det slik Tromsø kommune i fremtiden skal behandle ektefeller som ønsker å leve hele livet sammen?

Vil ordfører ta initiativ til å myke opp fleksibiliteten ved tildeling av omsorgsbolig i omsorgssentrene jmf vedtatt samboer garanti?

Og mener ordfører prinsipielt at en slik behandling av eldre sterkt omsorgstrengende mennesker vitner om at Tromsø kommune er en livskraftig og god kommune å leve å bo i hele livet?

(Jeg gjør oppmerksom på at undertegnede har vært i kontakt med personen som står fram i avisa, og vedkommende er informert om at denne interpellasjonen fremmes for kommunestyret)

Om interpellasjoner

Tromsø kommunes reglement for saksbehandling i folkevalgte organer regulerer hvordan interpellasjoner skal behandles i kommunestyret. Interpellasjon er en skriftlig forespørsel til ordfører som gjelder et prinsipielt spørsmål. Interpellasjonen skal være kort, og den skal ikke inneholde begrunnelse eller kommentarer ut over det som er nødvendig for å klargjøre interpellasjonen.

Interpellasjon kan ikke gjelde saker som allerede ligger til behandling i kommunale folkevalgte organer, eller ha samme innhold som en allerede framsatt interpellasjon som ennå ikke er besvart. Interpellasjonen må videre gjelde saker som naturlig hører inn under kommunestyrets virkeområde.

En interpellasjon skal være meddelt ordfører senest 9 kalenderdager, klokken 12, før et kommunestyremøte.

Det settes av inntil 1 ½ time i alle ordinære møter til muntlig spørretime, interpellasjoner, skriftlige spørsmål og folkets spørretime. I ekstraordinære møter settes det ikke av tid til spørsmål eller interpellasjoner. Som hovedregel skal interpellasjoner behandles først i møtet. Ordfører kan besvare interpellasjonen selv, eller la en annen med møte- og talerett gjøre det.

Ved behandling av interpellasjonen skal taletiden begrenses til 3 minutter første gang for interpellanten og den som svarer. Ellers er taletiden begrenset til 2 minutter. Interpellanten og den som svarer kan få ordet to ganger. Kommunestyrets øvrige medlemmer kan få ordet én gang.

På bakgrunn av svaret på interpellasjonen, kan det fremmes forslag. Kommunestyret skal behandle forslaget dersom ikke 1/3 av de møtende medlemmene eller møteleder motsetter seg det. Dersom forslaget tas til behandling, kan kommunestyret med alminnelig flertall vedta forslaget. Kommunestyret kan også vedta at forslaget skal utredes av kommunedirektøren og legges frem med innstilling i et senere møte.

Konklusjon

Saken legges frem uten innstilling til vedtak.

Vedtakskompetanse

Kommunestyret

Vedlegg